

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kertész Károly ügyvéd (1145 Budapest, Pétervárad utca 1. II. emelet 1.) által képviselt Magos Péter Gyula (kérelmező címe) kérelmező által a Fővárosi Választási Bizottság (1052 Budapest, Városház utca 9–11.) 2019. október 17. napján meghozott 282/2019. (X. 17.) FVB számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán indult nemperes eljárásban meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság 282/2019. (X. 17.) FVB számú határozatát megváltoztatja, a fellebbezés elutasítását mellőzi. Budapest Főváros XIII. kerületi Helyi Választási Bizottság 211-H/2019. (X. 14.) HVB határozatának fellebbezett részét (annak indokolását) megváltoztatja és megállapítja, hogy a Budapest Főváros 13. 2. számú egyéni választókerületben a 2019. évi képviselő választáson a leadott érvényes szavazatok száma 3183, ebből Harrach Tamás jelölt 763 számú, Magos Péter jelölt 2420 számú érvényes szavazatot kapott.

A le nem rótt 10.000 (Tízezer) forint eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Budapest Főváros XIII. kerületi Helyi Választási Bizottsága (a továbbiakban: HVB) 211-H/2019. (X. 14.) HVB határozatával a 2019. október 13-án megtartott 2019. évi képviselőválasztás eredményeként megállapította, hogy a Budapest Főváros XIII. kerület 2. sorszámú egyéni választókerület megválasztott képviselője Magos Péter (a továbbiakban: kérelmező) és elrendelte a határozatnak, valamint az mellékletét képező jegyzőkönyveknek az önkormányzat hivatalos honlapján (www.budapest13.hu), továbbá a Budapest Főváros XIII. kerületi Polgármesteri Hivatal hirdetőtábláján történő közzétételét. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a szavazóköri jegyzőkönyvek jogi, formai, számszaki ellenőrzése és a jegyzőkönyveknek a számítógépes adatokkal való egyezőségének ellenőrzése megtörtént. Rögzítette, hogy a 2. számú egyéni választókerületben a leadott érvényes szavazatok száma 3183 volt. Ebből Harrach Tamás jelölt 1144, a kérelmező pedig 2039 szavazatot kapott. Ennek alapján megállapította, hogy a kérelmező a megválasztott képviselő.

A határozat ellen a kérelmező nyújtott be fellebbezést, amelyben a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 241. §-ának (2) bekezdés a) pontja alapján kérte a szavazatszámoló bizottság szavazóköri eredményt megállapító törvénysértő döntésének megváltoztatását, amennyiben szükséges a szavazatoknak a Ve. 241. §-ának (3) bekezdése szerinti újraszámolása útján. Kifejtette, hogy a 9. számú szavazatszámoló bizottság szavazóköri eredményt megállapító döntése sérti a Ve. 199. §-át. A szavazatszámoló bizottság

ugyanis a szavazatok megszámlálását követően a Ve. 202. §-ának (1) bekezdése ellenére a szavazatok számát helytelenül tüntette fel a szavazóköri jegyzőkönyvben és ezért tévesen állapította meg a választás szavazóköri eredményét. Az adatokból arra következtetett, hogy a 9. számú szavazókörben a két egyéni képviselőjelölt elért szavazatainak számát felcserélték és azt a jegyzőkönyvben fordítva rögzítették. Bár ez a HVB Ve. 200. §-a szerinti határozatában az eredmény megállapítását nem érintette, de mind annak indokolásában, mind a mellékletét képező jegyzőkönyvben a szavazatok számai hibásan szerepelnek. Bizonyítékként arra hivatkozott, hogy a 9. számú szavazókör eredménye a többi szavazókör eredményétől feltűnően aránytalan mértékben, ellenkező irányban eltér. Fellebbezéséhez csatolta a 2. számú választókerület szavazóköreinek jegyzőkönyveit.

A Fővárosi Választási Bizottság (a továbbiakban: FVB) 282/2019. (X. 17.) FVB számú határozatával a kérelmező fellebbezését elutasította és az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolásában a Fővárosi Ítéltábla 13.Pk.50.044/2014/2. és a Kúria Kvk.II.37.500/2014/6. számú határozataira hivatkozással kifejtette, hogy a választási eredmény elleni jogorvoslatban a törvénysértés megjelölése mellett annak bizonyítékait is olyan pontossággal meg kell jelölni, hogy a valószínűsítés szintjén alátámaszák az eredmény megállapítása során elkövetett jogsértéseket. Rámutatott azonban, hogy a kérelmező a szavazóköri eredményre vonatkozó döntést érintő konkrét jogsértést nem jelölt meg és a szavazóköri delegált nyilatkozatát nem csatolta. A mellékelt szavazóköri jegyzőkönyvek pedig a döntés jogszerűtlenségének valószínűsítésére nem voltak alkalmasak. A fellebbezésben előadottak csak feltételezések, melyek vizsgálatát a Ve. a jogorvoslat során nem biztosítja.

A végzés elleni felülvizsgálati kérelmében a kérelmező az FVB határozatának megváltoztatását, a Budapest XIII. kerület 2. számú egyéni választókerület 9-es számú szavazókörében az egyéni jelöltekre leadott szavazatok újraszámolását és ennek alapján a HVB elsőfokú határozatának megváltoztatását kérte a jelöltekre leadott érvényes szavazatok számának megállapítása körében.

Kérelmének indokolásában kifejtette, hogy az FVB alaptalanul hivatkozott arra, hogy nem jelölt meg konkrét jogsértést, és nem csatolt szavazóköri delegálttól származó nyilatkozatot. Egrészt fellebbezése tartalmazza, hogy a szavazatszámoló bizottság megsértette a Ve. 199. §-át, mert tévesen állapította meg a választás szavazóköri eredményét. Másrészt álláspontja szerint tévesen értelmezi az FVB a hivatkozott ítéltáblai és kúriai határozatokat, mert azok nem kötelezően írják elő az szavazatszámoló bizottsági tag nyilatkozatának csatolását. Előadta, hogy a szavazóköri jegyzőkönyvek másolata kellően alátámasztja a jogszabálysértés megtörténtét, annak valószínűsítésére alkalmasak. Ennek ellenére felülvizsgálati kérelméhez már csatolta a 9-es számú szavazatszámoló bizottságba a jelölő szervezete által delegált tag nyilatkozatát is.

Érdemben előadta, hogy az FVB határozata sérti a Ve. 199. §-át, mert hatályában hagyta a szavazatszámoló bizottság jogsértő döntését. Ezáltal sérti a Ve. 14. §-ának (1) bekezdését, amely a választási bizottságok elsődleges feladataként írja elő a választások tisztaságának és törvényességének biztosítását. Kifejtette, hogy a választókerülethez öt szavazókör tartozik. A jegyzőkönyvek alapján négy szavazókörben megnyerte a választást, míg a 9-es számú szavazókörben elvesztette azt. Önmagában ez nem szokatlan, azonban a szavazati arányok tükrében megalapozottan valószínűsíthető, hogy a 9-es számú szavazókör eredményét megállapító jegyzőkönyvben felcserélték a jelöltekre leadott szavazatok számát. Az általa ismertetett szavazóköri adatok alapján kiszámította, hogy a 6-os, 7-es, 8-as és 10-es

szavazókörben a másik jelölt mindösszesen 604 érvényes szavazatot kapott, míg a 9-es szavazókörben 540 szavazatot. Ilyen mértékű eltérés kizárólag azzal magyarázható, hogy az egyes jelöltekre leadott szavazatok számát, a 9-es szavazókörben felcserélték.

Ennek alapján kérte a szavazatok újraszámolását és a valós eredmény megállapítását, továbbá a HVB határozat indokolásának módosítását a leadott érvényes szavazatok számának megjelölése tekintetében.

Harrach Tamás a felülvizsgálati kérelemre a felhívás ellenére nem tett észrevételt.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az FVB helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmező fellebbezését el kell utasítani, mert nem jelölte meg a jogsértést és nem valószínűsítette annak megtörténtét. A fellebbezésben ugyanis egyértelműen szerepel, hogy a jogsértés abban valósult meg, hogy a helyesen összeszámolt szavazatokat helytelenül tüntették fel a szavazóköri jegyzőkönyvben. A hivatkozott kúriai és ítéltáblai határozatokból pedig az FVB álláspontjával ellentétben nem vonható le az a következtetés, hogy a jogsértés valószínűsítésének egyetlen és kizárólagos módja a szavazóköri delegáltak nyilatkozatának becsatolása. A bíróság álláspontja szerint a fellebbezéshez csatolt szavazóköri jegyzőkönyvek alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a 9-es számú szavazókör eredménye feltűnően és jelentős mértékben eltér a másik négy szavazókör eredményétől. Lényegében a másik négy szavazókörben elért eredmények inverze: a másik négy szavazókörben leadott 2484 érvényes szavazatból a kérelmező 1880-at (75,68%), Harrach Tamás 604-et (24,32%), míg a 9-es szavazókörben a kérelmező 159-et (22,75%), Harrach Tamás 540-et (77,25%) kapott. Ez a tény önmagában elegendő a jogsértés tényének valószínűsítésére. A kérelmező felülvizsgálati kérelméhez az FVB határozatában foglaltakra tekintettel becsatolta továbbá a szavazatszámoló bizottság egyik tagjának nyilatkozatát is, amely a szavazóköri jegyzőkönyvek alapján megfogalmazott kételyt megerősítve egyértelműen azt tartalmazza, hogy a kérelmezőre leadott szavazatok száma többszöröse volt a másik jelöltre leadott szavazatok számának.

Az ítéltábla álláspontja szerint tehát az FVB-nek érdemben kellett volna vizsgálnia a kérelmező fellebbezését. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Ve. 242. §-ának (3) bekezdése alapján elrendelte a 9. számú szavazókörben leadott érvényes szavazatok újraszámolását.

Ennek alapján az ítéltábla megállapította, hogy a kérelmező nevével jelzett kötegekben lévő szavazólapok száma 540, míg a másik jelölt nevével jelzett kötegekben 159 szavazólap volt. Azaz a szavazatszámoló bizottság helyesen számolta össze az egyes jelöltekre leadott szavazatokat, az általa számított szavazatszámokat azonban tévesen tüntette fel a jegyzőkönyvben, mert felcserélte a jelöltek között. Erre tekintettel a HVB is pontatlanul határozta meg az egyes jelöltekre leadott szavazatok számát a határozat indokolásában. A kérelmező a másik négy szavazókörben kapott 1880 szavazattal együtt 2039 helyett valójában 2420, a másik jelölt pedig 1144 helyett, 604 plusz 159, összesen 763 szavazatot kapott.

Erre tekintettel az ítéltábla az FVB határozatát megváltoztatta, és a fellebbezés elutasítását mellőzve a HVB határozatát fellebbezett részében megváltoztatta és annak indokolását annyiban módosította, hogy a Budapest Főváros 13. 2. számú egyéni választókerületben a 2019. évi képviselő választáson a leadott érvényes szavazatok száma 3183, ebből Harrach

Tamás jelölt 763 számú, Magos Péter jelölt 2420 számú érvényes szavazatot kapott.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla a rendelkező részben foglaltak szerint határozott. Megállapította, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. §-ának (1) bekezdés s) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos eljárásban le nem rótt illeték az Itv. 45/A. §-ának (5) bekezdése szerint 10.000 forint. Ennek viseléséről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvénynek (a továbbiakban: Pp.) a Ve. 228. §-ának (2) bekezdés második mondata, a Pp. 630. §-ának (5) és a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 35. §-ának (1) bekezdése szerint irányadó 83. § (1) bekezdése, valamint az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése, a költségmentességnek a bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 14. §-a alapján döntött.

Budapest, 2019. október 24.

dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

dr. Örkényi László s. k.
előadó bíró

dr. Kollár Zoltán s. k.
bíró